

Jornada de 65 hores, històric pas enrere

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, Editorial, 11.06.08

Els vents de liberalisme econòmic que recorren Europa acaben de desembocar en l'aprovació per part dels ministres de Treball de la Unió Europea d'una directiva que, sense exageracions, suposa el retrocés d'un segle en els drets aconseguits pels treballadors pel que fa a la durada de la jornada laboral. Actualment, aquest límit se situa a Europa en les 48 hores setmanals (un sostre aprovat per l'Organització Internacional del Treball el 1917), però la directiva de la Unió Europea eleva fins a les 60 hores setmanals --o a les 65 en alguns casos, com en el dels metges-- la jornada laboral màxima. Es trenca d'aquesta manera una tendència històrica de millora de les condicions de vida dels treballadors que és fruit de les lluites sindicals des de les albrors del capitalisme.

La directiva, a la qual Espanya s'ha oposat --si bé al final el ministre Celestino Corbacho es va abstenir en la votació--, ha de passar ara pel Parlament Europeu, on es posaran a prova les conviccions obreristes dels partits de l'esquerra. El Govern espanyol ha anunciat que treballarà perquè la Cambra europea rebutgi un projecte que s'aprova després de quatre anys de debats, entre altres coses per la tenaç oposició de Madrid, que bloquejava la iniciativa, juntament amb França i Itàlia. Els canvis de Govern a París i Roma, amb les arribades de Nicolas Sarkozy i Silvio Berlusconi, han acabat deixant Espanya sense capacitat d'oposició.

Els promotors de la directiva, entre altres, britànics i alemanys, defensen que cada treballador pugui tenir la llibertat de negociar individualment amb l'empresari la durada de la seva jornada de treball, una cosa que va contra la pràctica sindical tradicional, que ha donat a llum el sistema de

convenis col·lectius i de cartes de drets i deures dels treballadors. Argumenten que el sistema de guàrdies que afecta diferents col·lectius, com el dels metges, aconsella la flexibilització. Però sembla evident que el que hi ha darrere de la directiva aprovada ahir a Brussel·les és un pas d'Europa en el camí equivocat per fer front als nous desafiaments de l'economia global.

És cert que les indústries europees competeixen en el mercat mundial amb les de països on els treballadors no han aconseguit ni de lluny el benestar conquistat aquí a base del sacrifici de molts. Però seria un error històric eliminar en pro de la competitivitat els drets bàsics dels treballadors.